

Passieconcert

Giovanni Battista Pergolesi
(1710-1736)

Stabat Mater dolorosa
Iuxta crucem lacrimosa
Dum pendebat Filius

Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti

Quae moerebat et dolebat
Pia Mater, dum videbat
Nati poenas incliti

Quis est homo qui non fleret
Christi Matrem si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum

Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum

Eia Mater, fons amoris
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Ut sibi complaceam

Sancta Mater, istud agas
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide

Tui Nati vulnerati

Stabat Mater Dolorosa

De Moeder stond door smart bevangen
en met tranen langs haar wangen
waar haar zoon gekruisigd hing

En het was haar in haar lijden
of een zwaard haar kwam doorsnijden
dat dwars door het hart heen ging

Hoe verdrietig en verloren
was de toch zo uitverkoren
moeder die hem 't leven gaf

Ze moest klagen, ze moest rouwen
en ze beefde bij 't aanschouwen
van zijn vreselijke straf

Wie voelt er geen tranen komen
die daarheen wordt meegenomen
waar hij Christus' moeder vindt?

Wie zou tranen binnenhouden
als hij dat verdriet aanschouwde
van de moeder bij haar kind?

Zij zag wat hij heeft geleden
voor het kwaad dat mensen deden
zag de zweepen, zag het slaan

Hoorde 't kind, door haar gedragen
stervende om bijstand vragen
zag hoe hij is doodgegaan.

Vrouw van liefde en genade
wil toch op mijn schouders laden
alles wat U lijden doet

'k Wil mijn hart aan hem verpanden,
laat mij dan van liefde branden
opdat ik hem zo ontmoet

Moeder, wil mijn hart bezeren
met de wonden die hem deren
die zo nederig wilde zijn

Om te lijden voor mijn zonden

Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide
Fac me vere tecum flere
Crucifixo condolere
Donec ego vixero

Iuxta crucem tecum stare
Te libenter sociare
In planctu desidero

Virgo virginum praeclara
Mihi iam non sis amara
Fac me tecum plangere

Fac, ut portem Christi mortem
Passionis fac consortem
Et plagas recolorere

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Ob amorem Filii

Inflammatum et accensum
Per Te, Virgo, sum defensus
In die iudicii

Fac me cruce custodiri
Morte Christi praemuniri
Confoveri gratia

Quando corpus morietur
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria
Amen

Laat mij lijden aan zijn wonden
laat mij delen in zijn pijn
Laat mij huilen aan uw zijde
laat het kruis ook mij doen lijden
tot ik zelf eens doodgaan moet

'k Wil mij naar het kruis begeven
om daar met U mee te leven
in wat hem zo lijden doet

Stralende, ik moet U eren
wil U toch niet van mij keren
laat mij huilend bij U staan

Laat mij Christus' dood ervaren
laat mij in mijn hart bewaren
al wat hem is aangedaan

Laat zijn pijnen mij genaken
laat het kruis mij dronken maken
van de liefde voor uw zoon

En wil dan mijn voorspraak wezen
als ik 't helse vuur moet vrezzen
na het oordeel voor zijn troon

Laat het kruis over mij waken
laat zijn dood mij sterker maken
zodat hij me begeleidt

En mijn ziel, als 't lijf moet sterven
de verrukking doet verwerven
die de hemel ons bereidt
Amen

**(De rijmende vertaling
van Willem Wilmink)**

